

MOBEL V ČASE

V době krátkého nadechnutí mezi dvěma vlnami koronavirové pandemie hostila útulná malostranská kavárna Čas v sobotu 19. září 2020 vyhlášení Mobelovy ceny pro nejlepší básnickou sbírku roku 2019.

Tuto cenu vymyslel před dvanácti lety básník Alois Marhoul po přečtení básnické sbírky Lubomíra Brožka Paměť ohně, která ho velmi oslovila. Přemýšlel o tom, že by takováto poezie a její autoři zasloužili dostat nějakou prestižní cenu, která by více uvedla jejich verše do povědomí milovníků poezie. Na světě se udílí mnoho cen, ale tou nejznámější široké veřejnosti je Nobelova cena, a tak nazval svou cenu zvukomalebně podobně: Mobelova. A zrodilo se též jeho druhé já – Alois Mobil. Od básníka se liší tím, že nosí klobouk.

Nobelova cena však ztrácí postupem času svůj kredit, jak uvedl Alois Marhoul na začátku programu, kdy přítomným vysvětloval rozdíl mezi Nobelovou a Mobelovou cenou a Alfrédem Nobellem a Aloisem Mobelem. Její udílení se bohužel zpolitizovalo a může ji obdržet i terorista. Ale pánové Marhoul a Mobil prohlašují, že Mobelovu cenu nikdy žádný terorista nedostane. O pravdivosti jejich slov svědčí i jména laureátů předešlých jedenácti ročníků, jimiž byli: Lubomír Brožek, Jiří Žáček, Zdeněk Lebl, Miroslav Huptych, Alena Vávrová, Petr Petříček, Ondřej Hník, Jakub Fišer, Jarmila Hannah Čermáková, Karla Erbová, Zuzana Kuglerová, Jozef Urban a Jaroslava Málková.

Všechna z výše uvedených jmen představují výrazné básnické osobnosti, které píšou kvalitní, emotivní, neotřelé, metaforické, hluboké verše a již jsou známy nejen na české či slovenské

kulturní poetické scéně, ale často i širší veřejnosti.

Mobelova cena získává každoročně na významu. V prvních ročnících se počet sbírek dal spočítat na prstech jedné ruky. Do dvanáctého ročníku bylo zasláno již přes osmdesát sbírek nejen z České republiky, ale i ze zahraniční, hlavně ze Slovenska.

Letos se udělovaly následující ceny: Mobelův otazník: Luboši Y. Koláčkovi za sbírku Areál; Mobelův vykřičník: MUDr. Bohumilu Ždichyncovi za sbírku Srdce v mrakodrapu; Mobelovo uznání: Janu Zbořilovi za sbírku Pohovka Zikmunda Freuda, Ireně Mondekové za sbírku Kruhový objezd, Magdaleně Pokorné za sbírku Souznění, Miroslavu Dávidovi za sbírku Domino, Karle Erbové za sbírku Nedohraná partie, Jiřimu Hortovi za sbírku Když topoly; Mobelovo uznání speciál: Davidu Růžičkovi za sbírku Mlýnský cirkus. Mimořádné Mobelovo uznání získal Miroslav Soso za sbírku Černá dvojka a Mimořádnou Mobelovu cenu Benjamín Škréko za sbírku Kam z kanapy.

Nejvyšší Mobelovu cenu obdržela Alena Vávrová za sbírku Tři čtvrtě na smrt. Je to již druhé vítězství této západočeské básničky v této soutěži, což svědčí o mimořádné kvalitě jejich veršů.

Ale jak pravil Alois Mobil, jeho cena má bohužel omezený počet ocenění, a tak se letos nedostalo na další kvalitní sbírky a jejich autory, kteří by si též zasloužili nějakou cenu. Byli jimi: Věra Kopecká: Řeka žízní, Jindra Lírová: Za mlhou, Olga Nytrová: Silokřivky na hladině, Jaroslava Pechová: Petrovické letokruhy a Jaroslav Schnerch: Kdo srká horký hněv.

Těší nás, že někteří z oceněných básníků jsou členy Pražského klubu spisovatelů Obce spisovatelů, který spolupracuje s literárním klubem Dialog na cestě a náboženskou obcí Praha 8 - Karlín při organizaci literárních pořadů a mnozí další, včetně několika držitelů Mobelovy ceny, kteří v nich vystupovali jako hosté, což dokazuje vysokou úroveň těchto setkání.

V odpoledním programu mimo ukázek veršů z vítězných sbírek, které četli sami autoři, pokud byli přítomni, nebo se tohoto úkolu ujali pánové Marhoul a Mobil, zazněly myšlenky slovenského básníka Ondreje Kalamára a moudré postřehy MUDr. Bohumila Ždichynce, z jehož knihy *Známe sami sebe?* Alois Marhoul často citoval.

Nedílnou součástí tohoto pořadu je i hudba. O tu se letos postarali „dvorní kytarista a zpěvák“ Claudio Allavena a plzeňský básník a hudebník a zároveň sponzor tohoto ročníku Mobelovy ceny, Vladimír Babnič.

Na závěr programu ještě Alois Marhoul zmínil projekt Obce spisovatelů, a to knihu *Dekameron 2020*, která je parafrází slavného stejnojmenného díla renesančního básníka a spisovatele Giovanniho Boccaccia, jež vzniklo v době velkého moru v polovině 14. století ve Florencii, aby odlehčilo jeho dopadu. Poslání dnešního Dekameronu je podobné, potěšit ty,

kteří aktivně a v prvních liniích bojují proti současné pandemii. Jako ochutnávku si publikum vyslechlo ukázkou povídky nakladatele, spisovatele a hudebníka Josefa „Pepsona“ Snětivého.

Stín pandemie se vznášel i nad touto akcí. Laureáti i publikum museli mít roušky. Účast byla menší než v dřívějších letech. Někteří lidé měli obavy přijít, jiní nemohli, jako slovenští básníci, kvůli protikoronavirovým opatřením na hranicích, někteří byli v karanténě, jako držitelka hlavní ceny, Alena Vávrová, která poslala

všem účastníkům velmi milý dopis. Ale navzdory tomu vládla příjemná atmosféra, jako by všichni tušili, že si letos podobných setkání moc neužijí, a všichni též doufají, že se za rok shledáme v Čase při 13. ročníku předávání Mobelovy ceny jako za starých časů.

*Květoslava Salmonová
Dialog na cestě*